

De brief van Jacobus, deel 5 ^{1 2}

Wat betekent het werken van geloof te hebben?

De brief van Jacobus werd geschreven door de broer van de Heer en het is verbazingwekkend in welke mate zijn schrijven overeenkomt met dat van Mattheüs. Deze brief werd geschreven aan die Joodse gelovende gemeenten die in de tijd dat dit werd geschreven, nog steeds deel uitmaakten van de synagoge.

Laten we nog even kort doornemen wat we de laatste keer over *geloof* hebben besproken. Laten we begrijpen en beseffen dat alles wat Jacobus zegt past bij en op één lijn staat met alles wat nog meer in het Nieuwe Testament werd geschreven. Er zijn sommige mensen die geloven dat de brief van Jacobus in tegenspraak is met wat Paulus schrijft over geloof, vanwege wat Jacobus zegt over werken en wat Jacobus zegt over geloof.

Laten we nog eens precies zien over wat voor soort geloof Paulus het heeft, als we Gods Woord gaan begrijpen. Paulus heeft het over *een geloof dat ons aanzet om God te gehoorzamen!* Jacobus heeft het over *een geloof dat aanzet tot werken van geloof*. Dat is precies hetzelfde. Het verschil is dat Paulus het heeft over *een werk* dat je persoonlijk doet, om daarna naar God te gaan om te stellen dat God bij je in de schuld staat; dat Hij iets voor je moet doen vanwege wat *jij* hebt gedaan. Dat is een *werk der wet*, daar heeft Paulus het over. Het is een specifiek Joods probleem, omdat zij echt, echt geloven dat hun werken God verplichten iets voor hen te doen. Zij, Jacobus en Paulus, komen vanuit een iets ander gezichtspunt uit bij hetzelfde soort geloof.

Paulus zegt:

Romeinen 3:31 Stellen wij dan door het geloof de wet buiten werking? **VOLSTREKT NIET**; ...

---

¹ Gebaseerd op de Bijbelstudie 'Epistle of James V' gegeven op 18 januari 1992 door Fred R. Coulter.

² Bijbelteksten zijn ontleend aan de NBG-vertaling 1951.

De apostel Johannes zegt: 'Hij die zegt Hem [Christus] te kennen en Zijn geboden niet houdt, is een leugenaar en de Waarheid is niet in hem.' Ze hebben het dus allemaal over hetzelfde. Het is net als kijken naar een bal of een bol of een plaatje. We kunnen er vanuit verschillende hoeken naar kijken. Dan kijk je naar hetzelfde voorwerp, maar je legt het op een iets andere manier uit. Dat is hier het enige verschil.

Romeinen 3:31 ...; veeleer bevestigen wij de wet.

En dat komt dan voort uit echt geloof. Wat betekent dat dan? *Dat betekent precies hetzelfde als wat Jacobus zegt!*

Ik denk dat het heel belangrijk is dat we dit nog eens doornemen, om Romeinen 4 en Jacobus 2 volledig te begrijpen in samenhang met *geloof en werken*. Beiden hebben het over hetzelfde soort geloof, maar twee verschillende soorten werken.

Jacobus 2:14 Wat baat het, mijn broeders, of iemand al beweert ...

Beweren, *belijden te geloven*, daar heeft Jacobus het over, in tegenstelling tot een geloof dat met de daarbij behorende *werken van geloof* een compleet geloof is. Paulus heeft het over *werken der wet van het Judaïsme* om God ertoe aan te zetten iets te doen. Maar ze hebben het allebei over hetzelfde geloof.

Jacobus 2:14 ..., of iemand al beweert geloof te hebben, ...

- Ik heb God lief, ik geloof God, maar *daarna draait zo iemand zich om en zweert en vloekt*.
- O, ik geloof wel dat de Bijbel het Woord van God is. Prijs God voor de Bijbel, *maar gehoorzaamt hij de Bijbel ook?*
- Ach, ik heb geen zin me in al die religieuze zaken te verdiepen, maar ik geloof dat de Bijbel het Woord van God is.

Maar er zijn geen werken als bewijs van dat geloof, omdat als we werkelijk geloof hebben en werkelijk geloven, dan zal dat ons ertoe aanzetten te doen wat God wil dat we doen. Dat is het hele doel van wat Jacobus hier zegt.

Jacobus 2:14 Wat baat het, mijn broeders, of iemand al beweert geloof te hebben, als hij geen werken heeft? Kan dat geloof hem behouden?

Zij die zeggen: 'Heer, Heer, hebben we niet dit gedaan, hebben we niet dat gedaan, hebben we niet *noem maar op wat gedaan?*' *Dat is een belijdenis!*

Laten we het even iets anders doornemen dan we het de laatste keer deden. Hier hebben we een *belijdenis van geloof*, maar die belijdenis van geloof is *in werkelijkheid geen geloof*.

Het is net als de analogie met water die ik eerder heb gebruikt. Water bestaat uit waterstof en zuurstof. Er is geen water tenzij die stoffen met elkaar zijn verbonden. We kunnen apart zuurstof hebben, of apart waterstof. De waterstof is – als er ook zuurstof aanwezig is – brandbaar. Maar als ze een verbinding aangaan tot H₂O dan hebben we water; dat doet het tegengestelde; het blust het vuur. Zo is het ook met geloof. Als we *een belijdenis* hebben zoals hier, wat slechts een deel uitmaakt van geloof:

- Ik heb de Heer lief.
- Ik geloof de Heer.
- Ik denk dat het Woord van God het Woord van God is.
- Ik denk dat de Bijbel Zijn Woord is.

Dan heb je geen werken van geloof die dat geloof bewijzen. Kan dat geloof je behouden? *Nee!* Met die *belijdenis* gaat geen behoud samen.

Lucas 6:46 staat op één lijn met hetzelfde verslag uit de Bergrede die Jezus in Mattheüs 5-7 gaf. Dit staat op één lijn met Mattheüs 7:21.

Lucas 6:46 Wat noemt gij Mij Here, Here, ...

Er zijn heel wat mensen die rondgaan en zeggen: 'Loof de Heer, gezegend is de Heer, halleluja.' Jimmy Swaggart en veel anderen, noem ze maar op.

Lucas 6:46 ..., en doet niet wat Ik zeg?

Als je zegt: 'Ja, Heer', en je doet het niet, *dan heb je geen geloof*, dus de *belijdenis van geloof* heeft geen betekenis.

Lucas 6:47 Een ieder, die tot Mij komt en mijn woorden hoort en ze doet, Ik zal u tonen aan wie hij gelijk is.

Daarna heeft Hij het over een man die zijn huis op een rots bouwde, enz.

De manier waarop de Bijbel oorspronkelijk bij elkaar werd gebracht, in het bijzonder het Nieuwe Testament, was in de volgorde: Mattheüs, Marcus, Lucas, Johannes en Handelingen. In de meeste bijbels staan die boeken precies in die volgorde. In de geïnspireerde versie, die in de volgorde staat van de Grieks-Byzantijnse tekst, komen na het boek Handelingen de volgende boeken: Jacobus, 1 en 2 Petrus, 1, 2 en 3 Johannes, Judas en dan pas het boek Romeinen. Als je dus de Evangelieën leest en het boek Handelingen, kom je daarna aan bij de allereerste en misschien ook wel de allervroegste brief, en die werd geschreven door Jacobus. Die brief zegt ons heel duidelijk dat tenzij we doen wat God zegt, er geen behoud is en dat *ons leven door onze werken een weerspiegeling moet zijn van ons geloof*. Daarom is het belangrijk dat te onthouden.

Jacobus 2:15 Stel, dat een broeder of zuster gebrek heeft aan kleding en aan dagelijks voedsel,

Hij geeft een concreet voorbeeld.

Jacobus 2:16 en iemand uwer zegt tot hen: Gaat heen in vrede, houdt u warm en eet goed, zonder hen echter van het nodige voor het lichaam te voorzien, wat baat dit?

Aan de andere kant zijn er ook mensen die niet willen werken, daarover zei Paulus: 'Als ze niet willen werken, dan moeten ze ook maar niet eten.' Dat zijn mensen die opzettelijk door eigen keus, lui zijn en hun verantwoordelijkheid niet nemen; dat zijn geen mensen die noodlijdend zijn door omstandigheden die hen troffen, die niet noodzakelijkerwijs hun eigen schuld zijn. We moeten dat allemaal afwegen in samenhang met de rest van de Bijbel.

Dit is het armoedeprobleem dat we in deze tijd in Amerika hebben. 'Ach, we moeten voor de daklozen zorgen, we moeten voor de armen zorgen.' Maar door de manier waarop we dat allemaal doen, creëren we sneller dat soort mensen dan dat we hun problemen oplossen; want de staat, en ook de landsregering, heeft een wettelijke status gegeven aan de *bastard*. Vrouwen spelen de hoer en krijgen onwetige kinderen, waarmee ze misdadigers en boeven op de wereld zetten. Zo'n vrouw is geen weduwe, niet iemand die door haar werken heeft bijgedragen aan Social Security. Onze politici hebben – om stemmen te kopen en deze natie te vernietigen – een hele klasse armoedzaaiers gecreëerd.

De media spelen daar op in en zeggen: 'Dit moet er gebeuren, of dat.' God zou het beslist niet op die manier oplossen. Hij zou voor hen zorgen, maar daarbij zou Hij zeggen: 'Ga aan het werk! Stop met het begaan van misdaden! Stop met je hoererie! Stop met dat rondhangen en maar wat aan rotzooien! Trouw die vrouw! Trouw die man!' Dat staat haaks op wat de wereld doet. ***Er zijn werken om de armen zonder geloof in het Woord van God te helpen om hun problemen op te lossen!*** Daarvan zijn er twee soorten:

- er zijn werken zonder geloof
- er is geloof zonder werken
- er is geloof dat werkt
- *of* er is een belijdenis van geloof zonder werken

Jacobus 2:17 Zo is het ook ...

Als je ze alleen maar zegt zich warm te houden en goed te eten, en daarbij niet helpt te voorzien in wat nodig is, wat heeft dat dan voor nut? Wat heb je dan gedaan?

Jacobus 2:17 ... met het [*belijden van*] geloof: indien het niet met werken gepaard gaat, is het, op zichzelf genomen, dood.

Het staat alleen maar op zichzelf; *een belijden van geloof kan nooit iets bereiken!*

Stel dat je jezelf ergens toe verplicht; je koopt iets op afbetaling en tekent daarvoor een contract waarin je belooft op de eerste van iedere maand een afbetaling te doen. Maar je betaalt niet! Na een paar maanden nemen ze dan contact met je op, telefonisch of middels een brief, en herinneren je aan je betalingsverplichting. Je verzekert hen ervan dat je beslist zult betalen. Maar je betaalt niets. Je *belijden* een betaling te doen resulteerde niet in werken om aan je verplichting te voldoen; hetzelfde geldt voor geloof.

Jacobus 2:18 Maar, zal iemand zeggen: Gij hebt geloof en ik heb werken. ...

Hij kijkt naar wat er gaande is, omdat hij hier precies zoiets weer-geeft.

Jacobus 2:18 ... Toon mij dan uw geloof zonder de werken, en **ik zal u mijn geloof tonen uit mijn werken.**

Nu dringt hij door tot de kern van de zaak:

Jacobus 2:19 Gij gelooft, dat God één is? ...

Er zijn heel wat mensen die geloven dat God één is.

Jacobus 2:19 ... Daaraan doet gij wel, ...

Daar is niets verkeerd mee, maar dan geeft hij deze verduidelijking:

Jacobus 2:19 ... *maar* dat geloven [*tegenwoordige tijd*] de boze geesten ook en zij sidderen.

- Hebt u het geloof van Jezus Christus?
- Hebt u het geloof van Christus Zelf in u?

of:

- Hebt u de *belijdenis van geloof*, wat hetzelfde is als het geloof van demonen?

Zij geloven dat God bestaat, maar ze willen niet doen wat God zegt! Dat kan een beetje tegenstrijdig klinken om te spreken over het geloof van demonen, maar denk daar toch eens even over na.

Jacobus 2:20 Wilt gij weten, ...

Of: Wilt u begrijpen? Bent u echt bereid de dingen in het juiste perspectief van de werkelijkheid met elkaar in verband te brengen?

Jacobus 2:20-21 ..., gij dwaze mens, dat het **geloof zonder de werken niets uitwerkt**? Is onze vader Abraham niet uit werken gerechtvaardigd, ...

Hier schijnt een tegenstelling te zijn met Paulus, omdat Paulus zei dat hij door geloof gerechtvaardigd was. We zullen daarnaar teruggaan om dat door te nemen; we zullen dan zien dat er vanuit twee totaal verschillende invalshoeken wordt gesproken. Abraham werd gerechtvaardigd omdat hij geloofde, maar hij werd ook gerechtvaardigd omdat *dat geloof hem deed doen wat God zei*.

Jacobus 2:21-22 ..., toen hij zijn zoon Isaak op het altaar legde? Daaruit kunt gij zien, dat zijn geloof samenwerkte met zijn werken, en dat **dit geloof pas volkomen werd uit de werken**;

Het werd volkomen, compleet, bereikte het resultaat dat God wilde.

Jacobus 2:23-24 en het schriftwoord werd vervuld, dat zegt: Abraham geloofde God en het werd hem tot gerechtigheid gerekend, en

hij werd een vriend van God genoemd. Gij ziet, dat een mens gerechtvaardigd wordt uit werken en niet slechts uit geloof.

Daarmee wordt bedoeld: beweren geloof te hebben.

Jacobus 2:25 En is niet evenzo Rachab, de hoer, uit werken gerechtvaardigd, toen zij de boodschappers in huis nam en langs een andere weg liet heengaan?

We hebben hier dus eerst Abraham, die het toppunt is van geloof, getrouwheid; we zouden kunnen zeggen: de beste. Daarna hebben we Rachab, die we zouden kunnen aanduiden met de slechtste. Dit laat dus zien dat God van iedereen geloof verlangt, ongeacht je status, ongeacht wat dan maar ook. Als we dit eenmaal beginnen te begrijpen, is het heel erg interessant dat Abraham die een Hebreëër was, ... Veel mensen denken dat Abraham een Jood was, maar dat is niet juist; Abraham was een Hebreëër, een Rachab was een Kanaänitische.

Dit laat een heel interessant iets zien, dat zelfs de Kanaänitische vrouw, die een hoer was, God *geloofde!* Lees voor uzelf het verhaal. Zij zegt: 'O, ik heb van de wonderlijke dingen gehoord die de Heer heeft gedaan door jullie uit Egypte te leiden en hoe Hij al die volken voor jullie vernietigde. Iedereen hier is bang en we weten dat we slechts sprinkhanen zijn in het oog van jullie God.' Er was in Rachabs situatie van veel meer sprake dan alleen maar het scharlaken koord uit het raam hangen om te laten zien waar zij woonde, opdat haar woning niet zou worden verwoest. Zij werd gerechtvaardigd omdat *zij deed wat God wilde* dat ze zou doen!

Laten we er eens naar kijken dat al Abrahams handelingen in gehoorzaamheid aan God *een resultaat* waren *van geloof*. Er was geen actie vereist.

Genesis 12:1 De HERE nu zeide tot Abram: Ga uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal;

Hier is *het geloof van Abraham!* Hij en Isaak en Jacob zwierven al die jaren in het land Kanaän en ontvingen nooit de verwezenlijking van de belofte om dat land persoonlijk in bezit te krijgen. Denk daar eens even over na; dat lijkt in veel opzichten op ons. Ons is het Koninkrijk beloofd, maar we ontvangen het pas bij de opstanding.

Abraham werd *de vader der gelovigen* en Abraham werd ook *een vriend van God* – en we zullen zien dat ook *wij de vrienden van Christus worden genoemd*, omdat we datzelfde geloof hebben – er zit geweldig veel samengebald in het onderwijs dat we hier krijgen, in het verslag over Abraham. Op dit moment werd hij nog Abram genoemd en niet Abraham. Maar let op de belofte. Hier is de belofte. Geloven wij God, wat Hij heeft beloofd? Abraham deed dat. God zei:

Genesis 12:2-4 Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken, en gij zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken, en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden. Toen ging Abram, zoals de HERE tot hem gesproken had, ...

Wat als Abraham had gezegd: 'Dat klinkt mooi, Heer, maar waarom bewijst U me niet dat U dit gaat doen? Ik zal het doen, Heer, als ik zie dat U een of ander werk voor mij doet.' Hier zouden we dan zien hoe de bal bij de andere partij wordt teruggelegd, en te veel mensen doen dat op die manier. De enige waar God dat ooit voor deed was Gideon. U weet nog wel dat Gideon zei: 'Heer, hoe weet ik dat ik deze strijd zal gaan winnen?' Hij zei: 'Ik wil U een voorstel doen, Heer. Ik zal een vlies neerleggen en als dat vlies in de morgen droog is, terwijl er op het land dauw ligt, dan zal ik geloven dat ik de strijd zal winnen.' Hij kwam dus terug in de morgen en wat was er gebeurd? Het vlies was droog, terwijl eromheen op de grond dauw lag. Toen zei hij: 'Heer, laten we de zaak nu omdraaien: geen dauw op het land, maar alle dauw in het vlies, dat zal ik dan morgenochtend controleren en als het zo is, dan ga ik aan de slag.' God gaf daaraan toe en deed alzo. Maar het komt slechts heel zelden voor dat God zo handelt.

In Genesis 15 zien we ook de zegen die God hier geeft, waar Hij zei: 'U zult nageslacht hebben dat uit uw eigen lijf voortkomt.

Genesis 15:5 Toen leidde Hij hem naar buiten, ...

Dit gebeurde 's nachts, Hij voerde hem buiten het kamp.

Genesis 15:5 ..., en zeide: Zie toch op naar de hemel en tel de sterren, indien gij ze tellen kunt; en Hij zeide tot hem: Zo zal uw nageslacht zijn.

Wat werd Abraham verondersteld te doen? *Niets!* Er werd geen werk verlangd. Daarom zei Paulus, dat Abraham God *geloofde* en haalde hij dit Schriftgedeelte aan, omdat er in dit geval geen werk te doen was. Hij moest God geloven, omdat God God *is*. Hij kon de sterren niet tellen. God zei hem niet: 'Abraham, tel nu de sterren en doe daarna nog dit.' Hij zei: 'Abraham, Ik wil dat u naar buiten komt en naar al die sterren kijkt.' Dat moet toen heel indrukwekkend zijn geweest zonder de luchtvervuiling van nu. Ik veronderstel dat het Midden-Oosten net als Texas is. De sterren zijn daar groter. Hier staat Abraham dus in de woestijnnacht en kijkt op naar al die sterren en God zegt tegen Abraham: 'Abraham, Ik wil dat u nu begrijpt dat als u al deze sterren kunt tellen – en dat kon hij niet – dat desondanks Mijn belofte aan u is dat uw nageslacht net zo talrijk zal zijn als de sterren aan de hemel.'

Genesis 15:6 En hij geloofde in de HERE, ...

Hij geloofde niet alleen wat Hij zei, maar *geloofde ook in* Hem: in Zijn macht, in Zijn vermogen te doen wat Hij zei te doen.

Genesis 15:6 ..., en Hij rekende het hem toe als gerechtigheid.

We zullen niet door het hele verhaal van Ismaël heengaan; daardoor ontstonden heel wat problemen. We nemen ook het verhaal over de belofte van het verbond door de besnijden niet door; dat werd gedaan uit geloof.

Ismaël was 13 jaar oud toen Isaak werd geboren en Abraham was toen 100 jaar oud. Toen hij God in Genesis 15 geloofde was hij 87 jaar oud. Hij wandelde reeds 12 jaar met God. Abraham geloofde God dus voordat hij werd besneden. Als we bij Romeinen 4 aankomen moeten we begrijpen waarom dat zo belangrijk was. Dat is omdat we God niet kunnen verplichten iets voor ons te doen, omdat wij iets fysieks hebben gedaan. God zal het baseren op:

- het hart
- het geloof

Geen 'hocus pocus dominus', of op wat wij doen. Dat is *een werk*. Dus besnijdenis zonder geloof levert niets op.

Genesis 22 is het verslag dat Jacobus gebruikt om te laten zien dat Abraham gerechtvaardigd werd, in een juiste relatie met God kwam te staan omdat zijn geloof de handeling voortbracht God te gehoorzamen en te doen wat God zei onder de allermeest moeilijke en meest buitengewone omstandigheden.

Genesis 22:2 En Hij zeide: Neem toch uw zoon, uw enige, die gij liefhebt, Isaak, en ga naar het land Moria, en offer hem ...

Hebreeën 11 laat zien dat tegen die tijd Abrahams geloof zo sterk was dat *hij wist* dat God Isaak uit de doden zou opwekken. Als dat is wat God zei te doen en God is heilig, rechtvaardig en rein; als God waarachtig is en alles over God juist is – wat inderdaad het geval is – dan *wist hij* dat God Isaak uit de doden kon doen opstaan en dat wat God hem vroeg te doen lag binnen het geheel van wat God verkoos hem te vragen te doen en hij daarnaar in geloof moest handelen. U kent het hele verhaal; precies op het moment dat hij gereed was hem te offeren was er opeens een ram verward in de struiken.

Ik geloof persoonlijk dat God dat plaatsvervangende offerdier voor Isaak pal op dat moment ter plaatse schiep. Want Abraham had voordat hij Isaak op het altaar legde, rondgekeken en er was in geen velden of wegen een offerdier te bekennen. Zelfs Isaak zei: 'Vader, waar is het offerdier?', en Abraham zei: 'Mijn zoon, God zal daarin voorzien.' En dat deed Hij! Door op een bovennatuurlijke manier tus-

senbeide te komen! Maar ik wil dat u gaat begrijpen *waarom dit zo krachtig is* en *waarom de uitwerking hiervan bij Jacobus zo belangrijk is*. Wat doet Jacobus? Hij vult de andere helft van Paulus in. Laten we het op een andere manier zeggen, daar Jacobus eerst schreef. Paulus vult de andere helft in van bij Jacobus.

Genesis 22:11 Maar de Engel des HEREN riep tot hem van de hemel en zeide: Abraham, Abraham! En hij zeide: Hier ben ik.

Ik denk dat ik net zo zou hebben gereageerd. Als ik precies op het moment dat ik gereed was het mes in de keel van mijn zoon, mijn enige zoon, te zetten, en minstens 112 jaar oud was, dan zou ik ook zeggen: 'Hier ben ik.'

Genesis 22:12 En Hij zeide: Strek uw hand niet uit naar de jongen en doe hem niets, want **nu weet Ik, dat gij godvrezend zijt**, ...

Wist God dat niet eerder? Beging Abraham heel wat zonden, overtrad hij Gods wetten? Het is niet vastgelegd dat hij dat deed! Laten we in verband hiermee iets gaan begrijpen. Vanaf de tijd dat Abraham 75 jaar oud was tot minstens 112 jaar oud, dat is minstens 37 jaar, weten we:

- dat hij wandelde met God
- een vriend was van God
- God geloofde
- Zijn geboden hield

Genesis 26:5 omdat Abraham naar Mij geluisterd en mijn dienst in acht genomen heeft: mijn geboden, mijn inzettingen en mijn wetten.

Op dit moment van het offeren van Isaak deed hij dat al minstens 37 jaar lang.

Dan zegt Hij:

Genesis 22:12 ... nu weet Ik, dat gij godvrezend zijt, ...

God kon nadat Abraham minstens 37 jaar lang op Gods manier had geleefd, met God had gewandeld, met God had gesproken, tot deze conclusie komen.

Genesis 22:12 ... **nu weet Ik**, dat gij godvrezend zijt, en uw zoon, uw enige, Mij niet hebt onthouden.

We kunnen op basis hiervan heel veel analogieën trekken betreffende God de Vader en Jezus Christus. We kunnen hieruit heel wat verhalen afleiden, maar we zullen niet de tijd nemen dat te doen. Maar we moeten de volgende vragen stellen:

- Hoe zit het met mij?
- Hoe zit het met u?
- Kan God dat van ons zeggen?

of

- Kijken wij uit naar een gelegenheid om door zwakte of excuus God niet te gehoorzamen?

of

- Is onze menselijke natuur nog zo sterk in ons dat God niet weet of we Hem echt vrezen?

We moeten daarover nadenken en we moeten onszelf die vraag stellen, omdat we te maken hebben met:

- een persoonlijke God
- een persoonlijke Verlosser
- een persoonlijke roeping
- een persoonlijk geloof
- een persoonlijk behoud

– *en God test ons persoonlijk!* Het is geen gemeenschappelijk iets in de zin van: we behoren tot een kerk en krijgen dus automatisch behoud. Het is geen gemeenschappelijk iets in de zin van omdat we onze zonen op de achtste dag besnijden, zullen ze allemaal behouden worden. **Het is een individueel en persoonlijk iets!** Maar let op het belang van wat er daarna gebeurde. Daarna offerde hij de ram in zijn plaats.

Genesis 22:15-16 Toen riep de Engel des HEREN ten tweeden male van de hemel tot Abraham en zeide: Ik zweer bij Mijzelf, ...

Het is niet nodig dat God zweert omdat Gods Woord waar is en Gods Woord juist is. God heeft geen behoefte aan een getuige die zegt dat Hij waarachtig is. Wij als menselijke wezens kunnen het nodig vinden beëdigde schriftelijke verklaringen te tekenen om iets te garanderen. God niet. Maar om absoluut, grondig te laten zien hoe onomkeerbaar Gods belofte aan en door Abraham is, zegt Hij:

Genesis 22:16-18 Ik zweer bij Mijzelf, luidt het woord des HEREN: **omdat gij dit gedaan hebt, en uw zoon, uw enige, Mij niet onthouden hebt, zal Ik u rijkelijk zegenen**, en uw nageslacht zeer talrijk maken, als de sterren des hemels en als het zand aan de oever der zee, en uw nageslacht zal de poort zijner vijanden in bezit nemen. En met uw nageslacht zullen alle volken der aarde gezegend worden, **omdat gij naar mijn stem gehoord hebt**.

Het geloof brengt dus *werken van geloof* voort! Pas dat eens toe op ons christelijk leven. Er zijn hieruit nog heel wat meer lessen te halen – we zouden waarschijnlijk alleen al aan het leven van Abraham drie of vier preken kunnen besteden.

Laten we eens zien waar Paulus het over hetzelfde onderwerp heeft. Ik weet dat ik hiermee nogal aan het herhalen ben, maar dit gaat zo diep en ik vind dit zo belangrijk en ik vind dat dat dit iets is dat we volledig moeten begrijpen om te beseffen wat voor soort geloof we moeten hebben.

Recent sprak ik met iemand die de zondag houdt, en toen ik zei dat we de geboden van God moesten houden, zei hij:

- Maar niemand houdt de geboden van God!

Doodt u dan anderen?

- O, nee!

Steelt u?

- O, nee!

Houdt u de geboden van God? Dat doet u zeer zeker. Maar nu komt het punt van de sabbat. U gelooft God niet echt. U wil alle goede

dingen. U wilt dat *uw* zonden worden vergeven. Ziet u hoe zelfgericht dat Protestantse geloof is?

- God, wij eigenen ons Uw naam toe.

Niemand eigent zich de naam van Jezus Christus toen. God roept u.

U krijgt de genade van God niet omdat u besluit dat u goed genoeg bent om de zondag te houden. Dat is geen werk van geloof. Dat is *een werk van ongehoorzaamheid, een werk van ongeloof*, omdat God zegt: 'Gedenk de sabbatdag,' *niet zondag*, 'dat gij die heiligt,' *niet zondag*. Want in zes dagen schiep God de hemelen en de aarde en al wat daarin is en Hij rustte op de zevende dag en zegende die en heiligde die, en Hij zei: 'Onderhoud de sabbatdag.'

Wat denkt u dat Abraham deed? Dat wat Jezus zei toen de Farizeeën en Sadduceeën zeiden: 'Wij zijn Abrahams zaad.' Hij zei: 'Dat weet ik. Als jullie echt Abrahams kinderen waren zouden jullie de werken van Abraham doen,' omdat hij geloof had.

Romeinen 3:31 Stellen wij dan door het geloof de wet buiten werking? **VOLSTREKT NIET**; ...

Dat doen we echt niet, daar we rechtvaardig willen handelen.

Romeinen 3:31 ...; veeleer bevestigen wij de wet.

- De wet wordt gehouden door geloof.
- De wet wordt gehouden door liefde.

Zoals Jezus zei: 'Indien u Mij liefhebt, houdt Mijn geboden.' Als we God niet liefhebben, zullen we Zijn geboden niet houden. Als we belijden: 'Ik heb God lief,' maar Zijn geboden niet houden, wat zegt Johannes dan? *Dan bent u een leugenaar! U leeft een leugen!* En wat is de leugen betreffende sabbat en zondag? De leugen is dat zondag de dag is voor het Nieuwe Testament! *Dat is de leugen!* Jezus zei: 'De sabbat is gemaakt voor de mens en niet de mens voor de sabbat. Daarom is de Zoon des mensen Heer over de sabbat.' Dat kunnen we op alles wat God betreft toepassen.

- Is God niet Heer van het eerste gebod? *Gij zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben!*
- Is God niet Heer van het tweede gebod? *Geen afgoden maken of voor hen neerbuigen en hen dienen!*
- Is God niet Heer van het derde gebod? *Gij zult de naam van de Heer uw God niet ijdel gebruiken!*
- Is God niet Heer van het vierde gebod? *Gedenk de sabbatdag dat gij die heiligt!*
- Is Hij niet de Heer van alle geboden? *Zeer zeker!*
- **Geloof** u dat?

Als u dat doet en ernaar handelt, **dan bevestigt u de wet omdat u God gelooft!** Omdat God voor ons zorgt!

We zouden het voorbeeld kunnen nemen van rein en onrein voedsel. God zegt dat we geen onrein voedsel moeten eten. Waarom? God is liefde; God zorgt voor ons! En in deze tijd vinden we steeds meer dingen die laten zien dat we dit onreine voedsel niet zouden moeten eten, zoals parasieten, of ziekten of gifstoffen die ze bevatten. God zegt hiervan dat dit geen voedsel is, maar de mens beschouwt het wel als voedsel en gaat het ook eten. Ze worden dus ziek en sterven, omdat ze God niet geloofden. Zij dachten dat *hun werken* van koeling, van koken, of van wat dan ook, wat God zei ongedaan zou maken. *Dat zal beslist niet gebeuren!*

Romeinen 4:6 gelijk ook David de mens zalig spreekt, aan wie God gerechtigheid toerekent zonder werken:

God zal het ons geven en die gerechtigheid is dat we in de juiste relatie met God komen te staan. Dat ontheft ons niet van de verplichting de geboden van God te houden. Het verandert het hele perspectief van hoe we de geboden van God benaderen.

Romeinen 4:7-9 Zalig zij, wier ongerechtigheden vergeven en wier zonden bedekt zijn. Zalig de man, wiens zonde de Here geenszins zal toerekenen. Geldt deze zaligspreking dan de besnedene of ook de onbesnedene? Wij zeggen immers: Het geloof werd Abraham tot gerechtigheid gerekend.

Hij haalt het dus alweer aan.

Romeinen 4:10 Hoe werd het hem dan toegerekend? Was hij toen besneden of onbesneden? Niet besneden, ...

In Genesis 15 geloofde hij God en dat was voordat hij werd besneden. In feite zo'n twaalf jaar daarvoor. Dit wordt heel pijnlijk voor de Joden. In hun arrogantie denken ze dat iedereen, behalve een Jood, niets van de zegeningen van God waardig is. Daarom hebben ze alles geleden wat ze door de jaren heen hebben geleden. Ook voor de Joden is het heel eenvoudig: geloof gewoon God. Vertrouw niet op je werken. Voor de christen is het precies hetzelfde, geloof gewoon God. Vertrouw niet op je werken. Laten je werken een weerspiegeling zijn van je vertrouwen en geloof in God!

Romeinen 4:10-11 ..., maar onbesneden. En het teken der besnijdenis ontving hij als het zegel der gerechtigheid van dat geloof, dat hij in zijn onbesneden staat bezat. Zo kon hij een vader zijn van alle onbesneden gelovigen, opdat hun de gerechtigheid zou worden toegerekend,

Dit is het hele punt dat de nieuwtestamentische Gemeente in beroering bracht. Dit strijdpunt over besnijdenis en niet besneden zijn bracht een vreselijke situatie voort. Verschrikkelijk! Denkt u dat we in deze tijd problemen hebben met geloof, denkt u dat we in deze tijd problemen hebben in de wereld? Er zijn binnen iedere generatie christenen problemen, dit was zo door alle tijden heen, zoals we zullen zien als we in Jacobus 3 aankomen.

Romeinen 4:12-13 en een vader van de besnedenen, voor hen namelijk, die niet alleen uit de besnijdenis zijn, maar die ook treden in het voetspoor van het geloof, dat onze vader Abraham in zijn onbesneden staat bezat. Want niet door de wet had Abraham of zijn nageslacht de belofte, dat hij een **erfgenaam der wereld** zou zijn, ...

Let erop hoe die belofte werd uitgebreid, niet alleen maar het land, maar zelfs "... **erfgenaam van de wereld** ...".

Romeinen 4:13-14 ..., maar door gerechtigheid des geloofs. Want indien zij, die het van de wet verwachtten, erfgenamen zijn, dan is het geloof zonder inhoud en de belofte zonder gevolg.

Met andere woorden als we God verplichten iets te doen *omwille van wat wij doen*, is er geen geloof bij betrokken. Wat zullen we dan zeggen over hen die God geloven? God werkt niet, heeft niet gewerkt, zal niet werken op die basis – ongeacht of dat binnen het Oude Testament of het Nieuwe Testament is. Het moet op basis van geloof en we moeten de werken van geloof hebben. We kunnen geen geloof hebben zonder werken.

Romeinen 4:15 De wet immers bewerkt toorn; ...

De wet zegt wat juist is en wat verkeerd is. De wet verandert ons niet. De wet corrigeert ons alleen maar als we hem overtreden. Maar als menselijke wezens hebben we behoefte aan Gods vergeving. Het overtreden van de wet kan niet worden vergeven door vanaf nu de wet te houden. Het moet een handeling zijn los, boven en verdergaand dan de wet, en die wordt genoemd:

- vergeving
  - rechtvaardiging
  - in de juiste relatie met God komen te staan
- daar heeft hij het hier over.

Romeinen 4:15 ...; waar echter geen wet is, is ook geen overtreding.

We zien dat we allemaal hebben gezondigd en tekort schieten voor de heerlijkheid van God.

Romeinen 4:16 Daarom is het *alles* uit geloof, opdat het zou zijn naar genade, en dus de belofte zou gelden voor al het nageslacht, ...

In u zullen alle volken der aarde gezegend worden. Welk zaad hebben we? Of we nu Jood zijn of heiden? Het zaad der verwekking dat komt van God de Vader! Zijn we niet de kinderen van Abraham? Ja!

Romeinen 4:16-18 ..., niet alleen voor wie uit de wet, maar ook voor wie uit het geloof van Abraham zijn, die de vader van ons allen is, gelijk geschreven staat: Tot een vader van vele volken heb Ik u gesteld. Voor het aangezicht van die God, in wie hij geloofde, die de doden levend maakt en het niet zijnde tot aanzijn roept. En hij heeft tegen hoop op hoop geloofd, ...

Er zijn tijden waarin we gewoon in hoop moeten geloven!

- Er is dan niets concreets.
- Er is niets waarop we de hand kunnen leggen.
- Er is niets dat we kunnen vasthouden en omarmen.

Maar we geloven in hoop omdat God het zei!

Zo was het gesteld met Abraham. Kijk eens naar zijn levensloop. 25 Jaar voordat Isaak geboren werd trok hij uit Haran weg en hoe ouder hij werd hoe hopelozener het vanuit een fysiek standpunt werd om ooit zelf kinderen te hebben, *maar hij geloofde God nog steeds!* Dat is het soort geloof dat we moeten hebben. Niet dat God onze wil gaat doen, maar dat soort geloof dat *Hij Zijn wil zal gaan doen*.

Stel u eens voor dat als Abraham uit de doden opstaat, dat God tegen hem zegt: 'Dit is pas de eerste opstanding, Abraham, maar – vanwege de belofte die Ik u heb gedaan, omdat u uw enige zoon Isaak offerde, *omdat u Mijn belofte geloofde* – wil Ik dat u alle geestelijke zonen van God ziet die in het Koninkrijk van God zijn. En wat nog meer is, allen die tijdens het Millennium deel van het Koninkrijk van God zullen gaan uitmaken, zullen uw zaad zijn. Vanaf dit tijdstip zullen alle volken uw zaad zijn.' En tegen de tijd dat dit hele grote plan van God voltooid is, hoeveel zullen er dan het zaad van Abraham zijn? Dat doet ons verstand duizelen! Kunnen we God dan niet geloven?

Romeinen 4:18-21 ..., dat hij een vader van vele volken zou worden, volgens hetgeen gezegd was: Zo zal uw nageslacht zijn. En zonder te verflauwen in het geloof heeft hij opgemerkt, dat zijn eigen lichaam verstorven was, daar hij ongeveer honderd jaar oud was, en dat Sara's moederschoot was gestorven; maar aan de belofte Gods

heeft hij niet getwijfeld door ongeloof, doch hij werd versterkt in zijn geloof en gaf Gode eer, in de volle zekerheid, dat Hij bij machte was hetgeen Hij beloofd had ook te volbrengen.

Er zijn heel wat mensen die *een geloof belijden*, maar ze handelen niet naar die belijdenis. Ze willen christenen zijn door een belijden, maar niet in de daad, *niet in werken van geloof*. Als we niet de *werken van geloof* hebben, dan is dat te vergelijken met het lichaam dat zonder geest dood is, *dan staat dat in woorden uiteen van geloof op zichzelf en is dus waardeloos*,

We gaan zien dat we allemaal de kinderen van Abraham zijn:

- hoe meer we het Woord van God bestuderen
- hoe meer we het Woord van God indrinken
- hoe meer we het Woord van God in ons opnemen en rijkelijk in ons laten wonen

zoals de apostel Paulus zei:

- met de Geest van God
- hoe meer er in dat Woord voor ons te vinden is

– omdat het Woord van God zo diep gaat. Het Woord van God is zo geweldig groots dat we er continu mee gevoed kunnen worden tot in het diepst van ons wezen en boven ons vermogen, naarmate God ons Zijn Geest geeft om Gods weg te begrijpen.

We kunnen dus niet op onze eigen werken rekenen door te zeggen: 'O, ik ken het Woord van God, ik heb dat bestudeerd. Ja, ik verkondig nog steeds hetzelfde als ik 34 jaar geleden deed.' Dat was toen mooi, maar hoe staat het er vandaag bij? Daarom moeten we groeien in genade en kennis. We zullen nooit een punt bereiken waar we kunnen zeggen dat we Gods Woord kennen. Zolang we een fysiek leven hebben zullen we nooit zo ver komen dat we kunnen zeggen 'Ik ben volmaakt geworden.' Nee dat zullen we fysiek nooit worden! We worden vervolmaakt, maar de voltooiing van die vervolmaking vindt plaats *bij de opstanding!*

Galaten 3:26-27 Want gij zijt allen zonen van God, door het geloof, in Christus Jezus. Want gij allen, die in Christus gedoopt zijt, hebt u met Christus bekleed.

Dat hebben we nodig. Net als Abraham de kosten moest berekenen betreffende Isaak, zei Jezus dat *wij de kosten moeten berekenen*. We moeten alles opzij zetten voor dat geloof en de kostbare belofte om kinderen van God te worden. Daar draait het bij de doop met Christus allemaal om.

Galaten 3:28 Hierbij is geen sprake van Jood of Griek, van slaaf of vrije, van mannelijk en vrouwelijk: gij allen zijt immers één in Christus Jezus.

Dat wil zeggen als we eenmaal voor de troon van God staan. Levend in deze fysieke wereld zijn we nog steeds mannelijk en vrouwelijk, en wat we ook maar mogen zijn geeft ons geen speciale status voor God. Wat ons de speciale status voor God geeft *is Gods verkiezing van ons in Christus!*

Galaten 3:28 ...: gij allen zijt immers één in Christus Jezus.

Daarom zegt Jacobus: 'Mijn geliefde broeders, ...

Galaten 3:29 Indien gij nu van Christus zijt, dan zijt gij zaad van Abraham, en naar de belofte erfgenamen.

Daarom is het geloof van Abraham zo geweldig, geweldig belangrijk.

Laten we naar Johannes 15 gaan en laten we ook daar iets anders zien dat door de woorden van Jezus op ons van toepassing wordt verklaard. Abraham wordt niet alleen de vader der gelovigen genoemd, maar hij was ook een vriend van God. Dat is een bijzondere relatie die we moeten begrijpen.

Johannes 15:7 Indien gij in Mij [*Christus*] blijft en mijn woorden in u blijven, ...

Dat is belangrijk. De woorden van Christus moeten in ons leven en dat zegt ook Jacobus! Als de Geest van God in ons is, als de woorden van Christus in ons leven, hoe gaan we ons leven dan leiden? Dat is de hele brief van Jacobus.

Johannes 15:7 ... en mijn woorden in u blijven, vraagt wat gij maar wilt, en het zal u geworden.

Maar wat moet onze wil zijn? *Niet mijn wil geschiede, maar Uw wil geschiede!* Dan kunnen we vragen wat we willen, maar dat is in overeenstemming met Gods wil en het zal dan gebeuren.

Johannes 15:8 Hierin is mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel vrucht draagt ...

Werken van geloof.

Johannes 15:8-9 ... en gij zult mijn discipelen zijn. Gelijk de Vader Mij heeft liefgehad, heb ook Ik u liefgehad; blijft in mijn liefde.

Johannes 14:15 Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren.

Hoe?

- Gebaseerd op liefde
- Gebaseerd op geloof
- Gebaseerd op het Woord van God dat in ons leeft
- Gebaseerd op Christus die in ons leeft
- Gebaseerd op ons leven in Christus

Dat is heel wat anders dan te zeggen: 'Hier is een wet van God, als ik die uitvoer dan moet God iets voor mij gaan doen.' We kunnen God nooit aan ons verplichten. Ik hoop dat u het verschil ziet tussen *een werk van een wet*, die mensen instellen om God aan zich ondergeschikt te maken, wat Hij nooit zal zijn.

Johannes 15:10 Indien gij mijn geboden bewaart, zult gij in mijn liefde blijven, gelijk Ik de geboden mijns Vaders bewaard heb en blijf in zijn liefde.

De hele motivatie van wat we doen is dan gebaseerd op liefde en geloof.

Johannes 15:11-14 Dit heb Ik tot u gesproken, opdat mijn blijdschap in u zij en uw blijdschap vervuld worde. Dit is mijn gebod, dat gij elkander liefhebt, gelijk Ik u heb liefgehad. Niemand heeft grotere liefde, dan dat hij zijn leven inzet voor zijn vrienden. Gij zijt mijn vrienden, indien gij doet, wat Ik u gebied.

- Willen we argumenteren met Christus?
- Willen we de *krenten* eruit kiezen?

Dit is een heel brede definitie: 'Wat Ik u gebied,' die moet worden opgevat als '*Wat het dan ook maar is dat* Ik u gebied'. Maar het punt is dat wij dan, net als Abraham, de vrienden van God zijn. En als we de vrienden van God zijn en als we God liefhebben, zullen we dan ook maar iets doen dat tegen die liefde ingaat? *Niet willens en wetens! Niet met een schijnheilige vooropgezette bedoeling!* Dat is wat Jacobus zegt in zijn brief zoals we die tot nu toe hebben doorgenomen.

Laten we weer teruggaan naar Jacobus 2. Er zijn veel andere Schriftgedeelten die we hierbij zouden kunnen aanhalen; over geloof alleen zouden we misschien al een jaar lang kunnen spreken. We zien dat Jacobus het heeft over het geloof van de mond middels een belijden tegenover het geloof met heel ons hart. En als we met heel ons hart geloven zullen we *werken van geloof* moeten doen, evenals Abraham dat deed!

Jacobus 2:23-26 ..., en hij werd een vriend van God genoemd. Gij ziet, dat een mens gerechtvaardigd wordt uit werken en niet slechts uit geloof. [ofwel: alleen een belijden van geloof] En is niet evenzo Rachab, de hoer, uit werken gerechtvaardigd, toen zij de boodschappers in huis nam en langs een andere weg liet heengaan? Want gelijk

het lichaam zonder geest dood is, **zo is ook het geloof zonder werken dood.**

Dit is een indrukwekkende analogie voor ons. Heeft u ooit een dood lichaam gezien? Zo ja, leefde dat dan? *Nee!* Zo ook met geloof! Als we geloof hebben zullen we ook *werken van geloof* hebben. En als we geen werken van geloof hebben, ***dan zijn we*** (Schriftuurlijk gesproken) ***een dood lijk***. Omdat net als een dood lijk dood is en er geen leven in zit, *zo is dat ook met een mondelinge belijdenis ...* Daarom gaat het vanaf het begin van Jacobus 3 over het praten van de tong. De brief van Jacobus is werkelijk fantastisch als we die eenmaal diepgaand gaan bestuderen. Maar een mondelinge belijdenis, het belijden met de tong, ***is als het niet gepaard gaat met werken van geloof, dood!***

Daarover heeft Paulus het ook in zijn brief aan de Hebreëen. Hij zegt ook dat het fundament waarop elk geloof moet worden gebouwd, het fundament van Christus is.

1 Corinthiërs 3:11 Want een ander fundament, dan dat er ligt, namelijk Jezus Christus, kan niemand leggen.

In Hebreëen 6 vinden we de manier waarop dat in zes stappen wordt gelegd.

Hebreëen 6:1 Laten wij daarom het eerste onderwijs aangaande Christus laten rusten en ons richten op het volkomene, ...

Dat moeten we doen en daarover schrijft Jacobus hier. En als we in Jacobus 3 aankomen zullen we zien dat hij het heeft over de volmaakte mens. Niemand is tot nu toe zo ver gekomen, maar we moeten:

Hebreëen 6:1 ... ons richten op het volkomene, zonder opnieuw het fundament te leggen van bekering van dode werken ...

Dat zijn werken zonder geloof. 'Wij zijn Abrahams zaad en daarom is God verplicht ons ...' *Nee!* Dat is het soort dode werken, het was-

sen van potten en pannen en al die dingen uit de tradities van het Judaïsme: *de werken die niet gepaard gaan met geloof!*

Hebreeën 6:1 ... en van geloof in God,

We hebben het over het geloof met werken van geloof. Niet alleen maar geloof gericht op God, maar Gods geloof *in* ons.

Hebreeën 6:2-3 van een leer van dopen en van oplegging der handen, van opstanding der doden en van een eeuwig oordeel; en dat zullen wij doen, indien God het vergunt.

Hij zei hen in Hebreeën 5: 'Kijk, ik wil jullie eigenlijk enkele dingen over Christus verkondigen, maar die zijn moeilijk te zeggen, ook al zouden jullie in staat moeten zijn die te begrijpen, maar nu het zo met jullie is gesteld, moet er eigenlijk iemand komen met een fles om jullie slokje voor slokje melk te geven.' Hij zegt: 'De vaste spijs is voor hen die hun zintuigen hebben geoefend met het Woord van God en het geloof van God.' En dat moeten we doen. Hier zegt hij dat hij dat wil doen. Verder gaan dan de basisdingen.

Er komt een tijd dat we de zandbak achter ons moeten laten. Er komt een tijd dat we de basisschool achter ons moeten laten. Er komt een tijd dat we de middelbare school en wat daar eventueel op volgt achter ons moeten laten. Er is een tijd dat we moeten groeien in deze genade en kennis, en in elk ding dat we doen naar het licht van Christus moeten wandelen. Niemand van ons kan ooit zeggen dat we in dit fysieke leven bij iets zijn uitgekomen dat echt volledig en volmaakt was. Daarom zegt de apostel Paulus: 'Ik acht niet dat ik het reeds heb bereikt ...' Hij was nog steeds op weg naar dat doel.

Daarna geeft Paulus een waarschuwing over de onvergeeflijke zonde; er zijn sommigen die op de rand staan om die te begaan als ze beginnen de Waarheid van de Bijbel te verwerpen, de dingen die het Woord van God ons zegt, beginnen te verwerpen, die de krenten eruit gaan kiezen, omdat geloof niet wordt vervolmaakt door werken, omdat ze gewoon willen doen wat ze willen doen:

- hun vrouw wegsturen

- zondag houden
- onrein voedsel eten
- Kerstmis vieren
- geloven in een Pascha op de vijftiende

Al deze domme ketterijen komen almaar terug binnen de Kerk, dat is ongelooflijk! Het is net als de wind die almaar blijft draaien. Daar komen die ideeën weer opzetten! ***We moeten geworteld zijn en vaststaan in Christus!***

Laten we zien hoe we deze gerechtigheid en dit geloof van God kunnen hebben en hoe we daarmee in ons leven moeten omgaan. Heel belangrijk voor ons opdat we *de motivatie van geloof* kunnen hebben, zodat we de werken kunnen hebben die er dan zijn vanwege wat we geloven. Ik kan u één ding met zekerheid zeggen, alles wat u doet in uw leven wordt in essentie gemotiveerd door wat u gelooft. Denk daar eens over na. Dat is absoluut waar! Als we niet volledig in Christus geloven, wat zullen onze werken dan zijn? *Die zullen daar precies mee overeenkomen!*

Filippenzen 3:1 Overigens, mijn broeders, verblijdt u in de Here! Hetzelfde aan u te schrijven is voor mij niet verdrietig en voor u is het veilig.

Of nodig.

Filippenzen 3:2 Let op de honden, let op de slechte arbeiders, let op de versnijdenis!

Ja! Wat is de versnijdenis? *Zij die totaal afgesneden zijn!* Met andere woorden Paulus zegt dat we bij deze mensen niet vandoen hebben met besnijdenis, omdat zij in plaats van besnijdenis het geloof graag in stukken willen ophakken en beweren dat je door je geloof geen behoud hebt omdat je geen Jood bent en ook geen bekeerling tot het Jodendom. Paulus zegt: 'Let op de besnijdenis, hier versnijdenis.'

Filippenzen 3:3 Want wij zijn de besnijdenis, ...

Besneden met de besnijdenis van Christus in ons denken door bekering.

Filippenzen 3:3-4 ..., die door de Geest Gods Hem dienen, die in Christus Jezus roemen en niet op vlees vertrouwen. Ofschoon ik voor mij wel reden zou hebben ...

Daarom koos God Paulus, omdat hij zich op het toppunt van Judaïsme bevond, een Farizeeër.

Filippenzen 3:4 Ofschoon ik voor mij wel reden zou hebben om ook op vlees vertrouwen te stellen. Indien een ander meent op vlees te kunnen vertrouwen, ik nog meer:

Hij zegt: 'Ik heb nog veel meer reden om daarop te vertrouwen.' Hier volgt dan waarom.

Filippenzen 3:5-6 besneden ten achtsten dage, uit het volk Israël, van de stam Benjamin, een Hebreëer uit de Hebreëën, naar de wet een Farizeeër, naar mijn ijver een vervolger van de gemeente, naar de gerechtigheid der wet onberispelijk.

Verwar dat niet met *zonder zonde*.

Filippenzen 3:7-15 Maar alles wat mij winst was, heb ik om Christus' wil schade geacht.

Op die manier moeten we het bekijken. Let op wat hij zegt:

Filippenzen 3:8 Voorzeker, ik acht zelfs **alles** ...

In het Grieks betekent dat ieder ding, wat dat ook maar moge zijn.

Filippenzen 3:8 ... schade, omdat de kennis van Christus Jezus, mijn Here, dat alles te boven gaat. Om zijnentwil heb ik dit alles prijsgegeven ...

Fysiek – alle dingen waarop hij fysiek vertrouwde, heeft hij prijsgegeven omdat hij in Christus geloofde.

Filippenzen 3:8 ... en houd het voor vuilnis, opdat ik Christus moge winnen,

Vuilnis – de Statenvertaling vertaalt met *drek*. Er zijn andere vier-letterwoorden die hierop van toepassing kunnen zijn, maar hij zegt: 'Mijn hele leven was een mestvaalt.' Bezien wij ons leven ook zo? Toen Paulus net geroepen was zei hij: 'Wel, ik was niet waard een apostel te worden genoemd.' En later zei hij dat hij zondigde omdat hij de gemeente vervolgde en in zijn laatste brief aan Timotheüs zegt hij: '*Een zondaar, waarvan ik de voornaamste ben,*' wat betekent dat als je vordert in je leven als christen je meer begrip gaat krijgen van:

- de gerechtigheid van God
- de barmhartigheid van God
- de liefde van God
- het geloof van God

Je gaat jezelf zien in het licht dat meer waarheid bevat zoals Jacobus dit hier aangeeft, dat je zonder Christus niets meer bent dan iemand die rondgaat almaar denkend aan zonde in je denken, lichaam en geest. Dat zegt Paulus hier. Hij wilde van zichzelf niets meer hebben.

Filippenzen 3:9 en in Hem moge blijken niet een eigen gerechtigheid, uit de wet, te bezitten, ...

Je kunt een standaard hebben waaraan je je houdt. *Denk aan Job!* Denk aan Job, de rechtvaardigste mens naast Christus die ooit op aarde wandelde; *op basis van zijn eigen werken was hij niet acceptabel voor God zonder geloof!* Dat was de hele beproeving van Job. Ja, hij kan de gerechtigheid van de wet hebben bezeten. God wil die niet, dat was zijn eigen gerechtigheid, God wil de gerechtigheid die voortkomt uit het geloof van Christus, de gerechtigheid die van God is door geloof. Het Griekse woordje *ek* dat daar wordt gebruikt betekent *komend van God*. En het is Christus' eigen geloof

- in ons

- van God
- naar ons
- in ons en door ons
- terug naar Christus

Filippenzen 3:9-15 ..., maar de gerechtigheid door het geloof in Christus, welke uit God is op de grond van het geloof.

Want de rechtvaardige zal uit geloof leven; *van geloof tot geloof!*
Dat is wat dit betekent. En dan zegt hij:

Filippenzen 3:10 *Dit alles om Hem te kennen ...*

En dat is het hele brandende verlangen van ons leven, gemeente; God kennen. Als dat niet het brandende verlangen van ons leven is en als dat niet de bron van ons geloof is en als dat niet het geloof is dat in ons is, dan *moeten we onszelf onderzoeken waarom we eigenlijk wel beweren christenen te zijn.*

- Willen we dat de mensen goed van ons denken? *Dan hebben we onze beloning reeds!*
- Willen we regels en voorschriften om een plezierig leven te hebben? *Dan hebben we onze beloning reeds!*
- Willen we eeuwig leven? Dan moeten we het op Gods manier doen!

Filippenzen 3:10 *Dit alles om Hem te kennen en de kracht zijner opstanding ...*

Om dat dode lijk weer tot leven te doen komen door de macht en het Woord van God!

Daar hebben we het over. Dat is de hele motivatie achter alles wat in de Bijbel is geschreven. Niet zodat we aardig, aangenaam en liefelijk zijn en een religie hebben die in de gemeenschap goed bekend staat en in hoog aanzien staat in de wereld. Paulus zei: ***'Drek! Drek! Drek! Drek!'***

Filippenzen 3:10 ... en de gemeenschap aan zijn lijden, ...

We zullen gaan lijden, dat is gegarandeerd! Leed Christus? Denken wij dan dat wij dansend het Koninkrijk van God zullen binnengaan? Gewoon een opgewekt liedje zullen neuriën? *Vergeet dat maar!*

Filippenzen 3:10 ..., of ik, aan zijn dood gelijkvormig wordende,

God wil dat ik erbij zal horen, op welke manier dan ook, ongeacht wat mij overkomt en hoe dat komt, maakt geen enkel verschil uit.

Filippenzen 3:11-12 zou mogen komen tot de opstanding uit de doden. Niet, dat ik het reeds zou verkregen hebben of reeds volmaakt zou zijn, ...

Dit dient onze houding te zijn en zo kunnen we Jacobus 2 afsluiten.

Filippenzen 3:12 ..., maar ik jaag ernaar, ...

- in geloof
- door werken van geloof
- door werken van liefde
- door werken van hoop

Filippenzen 3:12-13 ..., of ik het ook grijpen mocht, omdat ik ook door Christus Jezus gegrepen ben. Broeders, ik voor mij acht niet, dat ik het reeds gegrepen heb,

Hier hebben we onze houding die daarmee samengaat, van wandelen in geloof, dat moeten we doen.

Filippenzen 3:14 maar één ding *doe ik*: ...

Laten we dat op ons persoonlijk toepassen. Laten we het *ik* van Paulus veranderen in het *ik* van onszelf.

Filippenzen 3:14 ...: vergetende hetgeen achter mij ligt ...

De genade van God strekt zich uit over ons hele leven! Blijf je geen zorgen maken over wat is gebeurd. Blijf je geen zorgen maken over de dingen die moeilijk zijn geweest in je leven. Als God met en voor ons is, dan is er niets, wat dan ook maar, tegen ons. Paulus zegt:

Filippenzen 3:14 maar één ding doe ik: vergetende hetgeen achter mij ligt ...

Met andere woorden vernietig niet de dag van morgen door een gebrek aan geloof door de zonden van gisteren te herhalen.

Filippenzen 3:14 ... en mij uitstreckende naar hetgeen voor mij ligt, ...

Alles waartoe God ons geroepen heeft.

Filippenzen 3:14 ..., jaag ik ...

Middels de werken van geloof.

Filippenzen 3:14 ... naar het doel, om de prijs der roeping Gods, die van boven is, in Christus Jezus.

Daar moet ons geloof, daar moet onze hoop, daar moet ons leven op zijn gericht, op dezelfde manier als Paulus dat deed.

Hier volgt een belofte:

Filippenzen 3:15 Laten wij dan allen, die volmaakt zijn, aldus gezind zijn. ...

Dat is de enige volmaaktheid die we in dit fysieke leven kunnen hebben, dit soort gezindheid zoals die vervolmaakt wordt door Gods Geest. En hier volgt een belofte, dat als we dat doen, als we streven naar hetzelfde als Paulus deed:

Filippenzen 3:15 ... En indien gij op enig punt anders gezind zijt, God zal u ook dat openbaren;

Opdat we ons daarvan kunnen bekeren en weer in een juiste relatie met God komen te staan.

Dat betekent het hebben van werken van geloof en als die er zijn, dan hebben we de Geest van God en dan is het lichaam levend en gezond.